

ผลการวิจัย

1. การใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีกิจกรรมศึกษา

2517

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาดัชนีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ 3 ค่า ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้ง 8 โรงเรียน ซึ่งใช้ในการวิจัย โดยแบ่งอาคารสถานที่เป็น 3 ประเภท คือ ห้องเรียนวิชาการ ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ และสถานที่ค้ำบบริหารและบริการ นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหามัธยิมเลขคณิต ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยิมเลขคณิต แล้วทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยด้วยการทดสอบค่าที ชนิด 2 ทาง (two - sided test) เพื่อดูว่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมใช้ได้อย่างเหมาะสมตามสมมุติฐานของการวิจัยหรือไม่ ผลการทดสอบสมมุติฐานแสดงไว้ในตารางที่ 1

จากข้อมูลในตารางที่ 1 แสดงว่า มัธยิมเลขคณิตของค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ทั้ง 3 ค่า คือ อัตราการใช้ห้อง อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องเรียนวิชาการ และห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ กับค่าการใช้ประโยชน์ค้ำบบริหารและบริการของสถานที่ค้ำบบริหารและบริการ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม (Optimum Utilization) แสดงให้เห็นถึงการไม่ใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม ดังนี้

ก. ห้องเรียนวิชาการ

อัตราการใช้ห้องเรียนวิชาการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยเฉลี่ย 81.79% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ห้องเรียนวิชาการที่เหมาะสมคือ 90% ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าห้องเรียนวิชาการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมยังไม่ใช้ประโยชน์ได้ไม่เหมาะสมเพราะมีห้องเรียนที่ว่างอยู่ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดสอน

อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนห้องเรียนวิชาการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยเฉลี่ย 81.54% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม 90%

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของค่าการใช้
 ประโยชน์อาคารสถานที่โรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา
 2517 กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	\bar{x} (%)	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม (%)	$s_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ห้อง	81.79	90	0.792	400	-10.366**
	อัตราการใช้พื้นที่ ¹	81.54	90	1.482	400	-5.709**
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ห้อง	60.59	80	2.089	92	-9.291**
	อัตราการใช้พื้นที่ ²	61.28	80	8.208	92	-2.281*
สถานที่ค้ำบบริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประ- โยชน์ค้ำบบริหาร และบริการ	86.94	100	4.467	71	-3.134**

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสมยังใช้ประโยชน์ความจุของ
 ห้องได้ไม่เหมาะสม ความจุของห้องเรียนวิชาการเท่าที่มีมากกว่าจำนวนนักเรียนที่เข้าห้อง

¹อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียน.

²อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียน.

ข. ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ

อัตราการเข้าห้องวิชาศิลปะปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยเฉลี่ย 60.59% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการเข้าประโยชน์ที่เหมาะสม 80% ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าห้องวิชาศิลปะปฏิบัติของโรงเรียนมัธยมแบบประสมยังมีการเข้าประโยชน์ได้ไม่เหมาะสม เนื่องจากระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดสอนนั้น ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติยังถูกปล่อยให้ว่างไว้

อัตราการเข้าพื้นที่ต่อนักเรียนของห้องวิชาศิลปะปฏิบัติโดยเฉลี่ย 61.28% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการเข้าประโยชน์ที่เหมาะสมคือ 80% ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แสดงว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีห้องวิชาศิลปะปฏิบัติซึ่งมีความจุนักเรียนได้จำนวนมากกว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในสายวิชาศิลปะปฏิบัติ

ค. สถานที่ดำเนินการและบริการ

ค่าการเข้าประโยชน์ด้านบริหารและบริการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยเฉลี่ย 86.94% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการเข้าประโยชน์ที่เหมาะสมคือ 100% ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีสถานที่ซึ่งใช้เกี่ยวปฏิบัติงานบริหารอย่างกว้างขวาง และมีสถานที่สำหรับให้บริการแก่นักเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก

2. การเปรียบเทียบดัชนีการเข้าประโยชน์อาคารสถานที่ 3 ค่า ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมแต่ละโรงเรียนกับค่าเกณฑ์ปกติ (Normal Expectancy)

มีดัชนีเลขคณิตของค่าการเข้าประโยชน์อาคารสถานที่คำนวณได้ในตารางที่ 1 คือค่าเกณฑ์ปกติ การเปรียบเทียบดัชนีการเข้าประโยชน์อาคารสถานที่ 3 ค่า กับเกณฑ์ปกติ ผู้วิจัยใช้ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของค่าการเข้าอาคารสถานที่ที่เหมาะสมเป็นขอบเขตในการพิจารณาว่า โรงเรียนใดมีค่าการเข้าประโยชน์อาคารสถานที่อยู่ในระดับปกติ คืออยู่ในช่วงของความเชื่อมั่น 95% หรือต่ำกว่า หรือสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ผลการคำนวณช่วงความเชื่อมั่น 95% และค่าการเข้าประโยชน์อาคารสถานที่ของแต่ละโรงเรียนแสดงไว้ในตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเกณฑ์ปกติของการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่โรงเรียนมัธยมแบบ
ประสม ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยมเลขคณิต และช่วง
ความเชื่อมั่น 95%

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ประโยชน์	ค่าเกณฑ์ ปกติ	G_x	ช่วงความเชื่อมั่น 95%
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ห้อง เรียน	81.79	0.792	80.23 ถึง 83.34
	อัตราการใช้พื้นที่ต่อ นักเรียน	81.54	1.482	78.63 ถึง 84.44
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ห้อง เรียน	60.69	2.089	56.41 ถึง 64.76
	อัตราการใช้พื้นที่ต่อ นักเรียน	61.28	8.208	44.86 ถึง 77.69
สถานที่ค้าขายบริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ด้าน บริหารและบริการ	86.94	4.467	78.00 ถึง 95.87

ข้อมูลในตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ใช้ในการเปรียบเทียบดัชนีการใช้ประโยชน์
3 ค่า กับค่าเกณฑ์ปกติของการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม
แต่ละโรงเรียน ดังแสดงในตารางที่ 4

ผลการเปรียบเทียบในตารางที่ 4 ที่ช่วงความเชื่อมั่น 95% ปรากฏว่า

2.1 อัตราการใช้ห้องเรียนวิชาการ

โรงเรียนที่มีการใช้ห้องเรียนวิชาการอยู่ในระดับปกติมีเพียง 1 โรงเรียน
คือโรงเรียน r_2 โรงเรียนที่ใช้ห้องเรียนวิชาการสูงกว่าปกติหรือโรงเรียนที่ใช้จำนวนคาบ
ต่อสัปดาห์ของห้องเรียนวิชาการสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ มีจำนวน 3 โรงเรียน คือโรงเรียน
 r_3, r_4, r_5 ส่วนโรงเรียนซึ่งใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ของห้องเรียนวิชาการต่ำกว่า -
โรงเรียนอื่น ๆ มีจำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียน r_1, r_6, r_7, r_8

ตารางที่ 3 ค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม
ปีการศึกษา 2517 จำนวน 8 โรงเรียน

โรงเรียน	ห้องเรียนวิชาการ		ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ		ห้องบริหารและบริการ
	อัตราการใช้ ห้อง	อัตราการใช้ พื้นที่ต่อ นักเรียน	อัตราการใช้ ห้อง	อัตราการใช้ พื้นที่ต่อ นักเรียน	ค่าการใช้ประโยชน์ การบริหารและบริการ
ร ₁	79.27	76.31	64.19	48.76	103.91
ร ₂	80.23	80.16	56.28	61.30	82.44
ร ₃	91.55	89.18	63.17	39.90	78.25
ร ₄	83.80	81.96	70.32	64.55	63.85
ร ₅	91.38	85.12	60.73	65.45	81.62
ร ₆	74.29	74.93	51.82	62.42	107.14
ร ₇	78.29	88.40	59.77	93.27	90.83
ร ₈	74.29	77.37	64.60	63.86	87.44

2.2 อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องเรียนวิชาการ

โรงเรียนที่มีการใช้ความจุของห้องเรียนวิชาการอยู่ในระดับปานกลางหรือปกติมีจำนวน 2 โรงเรียน คือโรงเรียน ร₂ และ ร₄ โรงเรียนที่ใช้ความจุของห้องเรียนวิชาการสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ มีจำนวน 3 โรงเรียน คือโรงเรียน ร₃, ร₅ และ ร₇ นอกนั้นก็จำนวน 3 โรงเรียน คือโรงเรียน ร₁, ร₆ และ ร₈ ใช้ความจุนักเรียนของห้องเรียนวิชาการได้ต่ำกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

2.3 อัตราการใช้ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ

โรงเรียนที่มีการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ของห้องวิชาศิลปะปฏิบัติในระดับปกติมีจำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียน ร₁, ร₃, ร₅, ร₇ และ ร₈ โรงเรียนที่ใช้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบดัชนีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ 3 ค่า ของ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 8 โรงเรียน กับค่าเกณฑ์ปกติ
ที่ช่วงความเชื่อมั่น 95%

โรงเรียน	ห้องเรียนวิชาการ		ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ		ค่าการใช้ประโยชน์ด้าน บริหารและบริการ
	อัตราการ ใช้ห้อง	อัตราการใช้ พื้นที่ต่อ นักเรียน	อัตราการ ใช้ห้อง	อัตราการใช้ พื้นที่ต่อ นักเรียน	
ร ₁	ต่ำ	ต่ำ	ปกติ	ปกติ	สูง
ร ₂	ปกติ	ปกติ	ต่ำ	ปกติ	ปกติ
ร ₃	สูง	สูง	ปกติ	ต่ำ	ปกติ
ร ₄	สูง	ปกติ	สูง	ปกติ	ต่ำ
ร ₅	สูง	สูง	ปกติ	ปกติ	ปกติ
ร ₆	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปกติ	สูง
ร ₇	ต่ำ	สูง	ปกติ	สูง	ปกติ
ร ₈	ต่ำ	ต่ำ	ปกติ	ปกติ	ปกติ

ห้องวิชาศิลปปฏิบัติสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ มีจำนวน 1 โรงเรียน คือโรงเรียน ร₄ ที่เหลือ
อีก 2 โรงเรียน คือโรงเรียน ร₂ และโรงเรียน ร₆ มีการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ของห้อง
วิชาศิลปปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

2.4 อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องวิชาศิลปปฏิบัติ

โรงเรียนที่มีการใช้ความจุของห้องวิชาศิลปปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง
มีจำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียน ร₁, ร₂, ร₄, ร₅, ร₆ และ ร₈ โรงเรียนที่ใช้
ความจุของห้องวิชาศิลปปฏิบัติได้สูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ มีจำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียน
ร₇ ส่วนโรงเรียน ร₃ ใช้ความจุของห้องวิชาศิลปปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

2.5 ค่าการใช้ประโยชน์ด้านบริหารและบริการ

โรงเรียนที่มีการใช้ประโยชน์สถานที่ด้านบริหารและบริการอยู่ในระดับปานกลางมี 5 โรงเรียน ได้แก่ ร.2, ร.3, ร.5, ร.7 และ ร.8 จำนวน 2 โรงเรียนที่มีการใช้ประโยชน์สถานที่ด้านบริหารและบริการสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ คือโรงเรียน ร.1 และ ร.6 แสดงว่าโรงเรียน ร.1 และ ร.6 มีสถานที่ด้านบริหารและบริการน้อยกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ส่วนโรงเรียนที่มีสถานที่ด้านบริหารและบริการมากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ มี 1 โรงเรียน คือโรงเรียน ร.4

3. การเปรียบเทียบค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ประเภทต่าง ๆ ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

เนื่องจากค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่แต่ละประเภทย่อมมีความแตกต่างกัน และเพื่อให้เห็นการใช้ประโยชน์สถานที่ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างเด่นชัด ผู้วิจัยจึงได้แบ่งอาคารสถานที่ออกเป็น 3 ประเภท คือ

ก. ห้องเรียนวิชาการ ประกอบด้วยห้องเรียนวิชาการถาวร และห้องเรียนวิชาการชั่วคราว

ข. ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ ประกอบด้วยห้องวิชาธุรกิจศิลป์ ห้องวิชาคหกรรมศิลป์ ห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ และห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์

ค. สถานที่ด้านบริหารและบริการ ประกอบด้วยสถานที่ด้านบริหาร และสถานที่ด้านบริการ

คำนวณค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่แต่ละประเภทย่อย ๆ นำมาทดสอบความมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมด้วยการทดสอบค่าที ผลการทดสอบดัชนีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่แต่ละค่าของสถานที่ประเภทต่าง ๆ แสดงไว้ในตารางที่ 5 ตารางที่ 6 และตารางที่ 7

จากตารางที่ 5 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการใช้ห้องของอาคารสถานที่ทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ ห้องเรียนวิชาการถาวร ห้องเรียนวิชาการชั่วคราว ห้องวิชาธุรกิจศิลป์ ห้องวิชาคหกรรมศิลป์ ห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ และห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์ ยังมีการใช้

ตารางที่ 5 การทดสอบค่าที (t - test) ของค่าเฉลี่ยอัตราการไขทองของ
อาคารสถานที่ประเภทต่าง ๆ กับค่าการไขประโยชน์ที่เหมาะสม

ประเภทอาคารสถานที่	ค่าการไขประโยชน์ ที่เหมาะสม (%)	ค่าเฉลี่ยอัตรา การไขทอง	\bar{X}	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการถาวร	90	83.48	0.77	344	-8.47**
ห้องเรียนวิชาการชั่วคราว	90	70.77	2.63	57	-7.31**
ห้องวิชาธุรกิจศิลป์	80	49.00	4.80	20	-6.46**
ห้องวิชาคหกรรมศิลป์	80	55.00	2.97	11	-8.42**
ห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์	80	66.28	2.86	46	-4.80**
ห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์	80	65.81	4.34	12	-3.27**

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 6 การทดสอบค่าที (t - test) ของค่าเฉลี่ยการไขพื้นที่ก่อนนักเรียน
ของอาคารสถานที่ประเภทต่าง ๆ กับค่าการไขประโยชน์ที่เหมาะสม

ประเภทอาคารสถานที่	ค่าการไขประโยชน์ ที่เหมาะสม (%)	ค่าเฉลี่ยอัตรา การไขพื้นที่ก่อน นักเรียน	\bar{X}	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการถาวร	90	83.04	1.55	344	-4.49**
ห้องเรียนวิชาการชั่วคราว	90	68.62	3.95	57	-5.41**
ห้องวิชาธุรกิจศิลป์	80	42.87	5.34	20	-6.95**
ห้องวิชาคหกรรมศิลป์	80	49.83	4.25	11	-7.10**
ห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์	80	64.77	8.07	46	-1.89
ห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์	80	106.33	17.92	12	0.35

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 การทดสอบค่าที (t - test) ของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ด้าน
บริหารและบริการ กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

ประเภทอาคารสถานที่	ค่าการใช้ประโยชน์ ที่เหมาะสม (%)	ค่าเฉลี่ยการใช้ ประโยชน์ด้าน บริหาร และ บริการ	\bar{X}	d.f.	t
สถานที่ด้านบริหาร	100	69.33	5.71	31	-5.369**
สถานที่ด้านบริการ	100	100.52	5.57	40	0.093

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ประโยชน์ไม่เหมาะสมเท่าที่ควรจะเป็น ห้องเรียนทุกประเภทยังว่างอยู่ในระหว่างเวลาที่
โรงเรียนเปิดสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องวิชาศิลปะทุกประเภทมีการใช้จำนวนคาบต่อ
สัปดาห์น้อยกว่าที่ควรจะใช้

จากตารางที่ 6 ปรากฏผลว่า ห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ และห้องวิชาเกษตรกรรม-
ศิลป์ มีอัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์
ที่เหมาะสมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการดังกล่าวมีการใช้ประโยชน์
อย่างเหมาะสม กล่าวคือ จำนวนนักเรียนที่มาเรียนหรือฝึกงานในห้องวิชาดังกล่าวพอเหมาะ
กับความจุของห้อง ส่วนห้องวิชาธุรกิจศิลป์ ห้องวิชาคหกรรมศิลป์ ห้องเรียนวิชาการถาวร
และห้องเรียนวิชาการชั่วคราว มีอัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่า
การใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าห้องวิชาเหล่านี้ยังมี
การใช้ความจุของห้องไม่เหมาะสม

ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ด้านบริหารและค่า
เฉลี่ยการใช้ประโยชน์ด้านบริการ กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ในตารางที่ 7
ปรากฏว่าสถานที่ด้านบริหารแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ

ความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าสถานที่ดำเนินการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีอยู่มาก จึงทำให้ค่าการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับต่ำ ส่วนสถานที่ดำเนินการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีค่าการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าสถานที่ดำเนินการของโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

4. การเปรียบเทียบค่าการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของแต่ละโรงเรียนกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม

เนื่องจากการสำรวจโรงเรียนจะมีประโยชน์อย่างยิ่งก็ต่อเมื่อผู้บริหารการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องได้นำผลของการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานในระดัโรงเรียน เพื่อขจัดความสูญเปล่าอันเกิดจากการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของแต่ละโรงเรียนกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม และได้แสดงไว้ในตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
แก่นนครวิทยาลัย กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการทดสอบ
ค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ของ ผู้ต่าการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	90	79.27	1.85	54	-5.80**
ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ	อัตราการใช้ของ ผู้ต่าการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	90	76.31	2.69	54	-5.09**
สถานที่ค้ำบริหาร และบริการ	อัตราการใช้ของ ผู้ต่าการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	80	64.19	4.67	14	-3.39**
	ค้ำบริหารและ บริการ	80	48.76	5.94	14	-5.26**
	ค้ำบริหารและ บริการ	100	103.91	10.59	8	0.37

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 8 ปรากฏผลว่า โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยมีค่าการใช้ประโยชน์ค้ำบริหารและบริการไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยมีการใช้ประโยชน์สถานที่ค้ำบริหารและบริการอย่างเต็มที่ ส่วนการใช้ประโยชน์ของห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปะปฏิบัติปรากฏว่าทั้งอัตราการใช้ของและอัตราการใช้พื้นที่คือนักเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยมีห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปะปฏิบัติว่างอยู่ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดสอน และยังมีที่ว่างพอที่จะรับนักเรียนเพิ่มได้อีกเนื่องจากการใช้ความจุของห้องเรียนยังน้อยกว่าค่าที่เหมาะสม

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
เฉลิมขวัญสตรี กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการทดสอบ
ค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	90	80.23	2.78	49	-3.52**
	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	90	80.16	6.50	49	-1.51
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	80	56.28	5.61	9	-4.23**
	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	80	61.30	6.42	9	-2.91
สถานที่ค้าขาย และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้าขายและบริการ	100	82.44	14.05	8	-1.25

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 ปรากฏว่า อัตราการใช้ของห้องของห้องเรียนวิชาการ และห้องวิชา
ศิลปปฏิบัติของโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แต่อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องเรียนทั้งสองประเภท
ดังกล่าวไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่า
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปปฏิบัติวางอยู่ในระหว่างเวลาที่
โรงเรียนเปิดสอน แต่ได้มีการใช้ความจุของห้องอย่างพอเหมาะ ส่วนสถานที่ค้าขายและ
บริการไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่า
โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีได้ใช้ประโยชน์สถานที่ค้าขายและบริการอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
ชลราษฎรอำรุง กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการทดสอบ
ค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ห้อง	90	91.55	1.69	45	0.91
	อัตราการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	90	89.18	2.87	45	-0.29
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ห้อง	80	63.17	3.76	8	-4.48**
	อัตราการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	80	39.90	7.70	8	-5.21**
สถานที่ค้าขายบริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้าขายบริหารและ บริการ	100	78.25	11.67	8	-1.86

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 ปรากฏผลว่า โรงเรียนชลราษฎรอำรุงมีค่าการใช้ประโยชน์
ห้องเรียนวิชาการ และค่าการใช้ประโยชน์สถานที่ค้าขายบริหารและบริการไม่แตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญกับการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่ามีค่าการใช้ประโยชน์ห้องเรียนวิชาการ
และห้องวิชาศิลปปฏิบัติอย่างเหมาะสม สำหรับห้องวิชาศิลปปฏิบัติมีค่าการใช้ประโยชน์แตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าโรงเรียนชลราษฎร-
อำรุงได้ใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์และใช้ความจุของห้องวิชาศิลปปฏิบัติน้อยกว่าค่าการใช้ประโยชน์
ที่เหมาะสม ห้องวิชาศิลปปฏิบัติยังว่างอยู่ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดสอนและจำนวน
นักเรียนที่เลือกเรียนในสายวิชาศิลปปฏิบัติมีจำนวนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
เบญจมราชรังสฤษฎ์ กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการใช้
ทดสอบค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่	90	83.80	1.76	49	-3.52**
	ต่อนักเรียน	90	81.96	2.34	49	-3.44**
ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ	อัตราการใช้ของ	80	70.32	6.30	8	-1.54
	อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	80	64.55	10.81	8	-1.43
สถานที่ค้ำเข้บริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้ำเข้บริหารและ บริการ	100	63.85	9.19	8	-3.90**

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่า ห้องเรียนวิชาการและสถานที่ค้ำเข้บริหารและบริการ
ของโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม
ที่ระดับ .01 แสดงว่าโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์มีห้องเรียนวิชาการว่างอยู่ในระหว่าง
เวลาที่โรงเรียนเปิดสอนและสามารถที่จะใช้ความจุของห้องให้ได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ส่วนสถานที่
ค้ำเข้บริหารและบริการก็มีอยู่มากกว่าที่ควรจะเป็น สำหรับอัตราการใช้ของและอัตราการใช้
พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องวิชาศิลปะปฏิบัติปรากฏว่าไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์
ที่เหมาะสม แสดงว่าโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์มีการใช้จำนวนค้ำเข้ต่อสัปดาห์และการใช้
ความจุของห้องวิชาศิลปะปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการใช้ทดสอบค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่	90	91.38	1.07	57	1.29
	ต่อนักเรียน	90	85.12	3.88	57	-1.26
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่	80	60.73	7.09	13	-2.72
	ต่อนักเรียน	80	65.45	16.06	13	-0.91
สถานที่ค้าขาย และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้าขายและบริการ	100	81.62	12.54	8	-1.47

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่า การใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ทุกประเภทของโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยไม่แตกต่างจากค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงว่าโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ มีการใช้จำนวนคาบตอส์ปคาอย่างเหมาะสม และใช้ความจุห้องเรียนวิชาการ กับห้องวิชาศิลปปฏิบัติได้อย่างพอเหมาะ อาคารสถานที่ประเภทห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปปฏิบัติมีอยู่พอเหมาะกัจำนวนนักเรียน ส่วนสถานที่ค้าขายและบริการเท่าที่มีอยู่ก็ใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
สามเสนวิทยาลัย กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการใช้
ทดสอบค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่	90	74.29	2.86	44	-5.49**
	คือนักเรียน	90	74.93	3.73	44	-4.04**
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ของ อัตราการใช้พื้นที่	80	51.82	3.65	14	-7.72**
	คือนักเรียน	80	62.42	18.38	14	-0.96
สถานที่ค้ำหวาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้ำหวารและ บริการ	100	107.14	17.21	8	0.41

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่า อัตราการใช้ของและอัตราการใช้พื้นที่คือนักเรียน
ของห้องเรียนวิชาการโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์
ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์และการใช้ความจุของห้องเรียน
วิชาการของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยมีค่าน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ห้องวิชาศิลปปฏิบัติมีอัตรา
การใช้ของแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม แต่อัตราการใช้พื้นที่คือนัก
เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่า
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยยังว่างอยู่ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดสอน
แต่ก็สามารถใช้ความจุของห้องเรียนได้อย่างพอเหมาะ สำหรับสถานที่ค้ำหวารและบริการ
มีค่าการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01
แสดงว่าได้มีการใช้ประโยชน์สถานที่ค้ำหวารและบริการอย่างเต็มที่

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
อยุธยาวิทยาลัย กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการทดสอบ
ค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{X}	$S\bar{X}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ห้อง	90	78.29	1.99	45	-5.88**
	อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	90	88.40	5.17	45	-0.31
ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ	อัตราการใช้ห้อง	80	59.77	6.97	11	-2.90
	อัตราการใช้พื้นที่ ต่อนักเรียน	80	93.27	20.11	11	0.66
สถานที่ค้ำเข้บริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้ำเข้บริหารและ บริการ	100	90.83	10.73	8	-0.09

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 ปรากฏผลว่า ห้องเรียนวิชาการของโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย มีอัตราการใช้ห้องแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม แต่อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ยังน้อยกว่าค่าที่เหมาะสม แต่การใช้ความจุของห้องเรียน วิชาการใช้ได้อย่างพอเหมาะ ห้องเรียนวิชาการที่มีอยู่มีขนาดพอดีกับจำนวนนักเรียน ส่วนห้องวิชาศิลปะปฏิบัติและสถานที่ค้ำเข้บริหารบริการมีค่าการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัยใช้ประโยชน์ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม และสถานที่ค้ำเข้บริหารและบริการก็ได้มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของโรงเรียน
อุครพิทยานุบาล กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ด้วยการทดสอบ
ค่าที (t - test)

ประเภทอาคาร สถานที่	ค่าการใช้ ประโยชน์	ค่าการใช้ ประโยชน์ ที่เหมาะสม	\bar{x}	$\sigma_{\bar{x}}$	d.f.	t
ห้องเรียนวิชาการ	อัตราการใช้ห้อง	90	74.29	2.14	54	-7.35**
	อัตราการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	90	77.37	4.44	54	-2.84**
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติ	อัตราการใช้ห้อง	80	64.60	7.63	9	-2.02
	อัตราการใช้พื้นที่ คือนักเรียน	80	63.86	15.94	9	-1.01
สถานที่ค้าขายบริหาร และบริการ	ค่าการใช้ประโยชน์ ค้าขายบริหารและ บริการ	100	87.44	11.25	8	-1.12

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 ปรากฏว่า การใช้ประโยชน์ห้องเรียนวิชาการของโรงเรียน
อุครพิทยานุบาลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 ส่วน
ห้องวิชาศิลปปฏิบัติและสถานที่ค้าขายบริหารและบริการมีค่าการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์
และการใช้ความจุของห้องเรียนวิชาการยังน้อยกว่าค่าที่เหมาะสม แต่การใช้จำนวนคาบต่อ
สัปดาห์และการใช้ความจุของห้องวิชาศิลปปฏิบัติใช้ได้อย่างเหมาะสม ส่วนสถานที่ค้าขายบริหาร
และบริการที่มีอยู่ก็มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

สรุป

ผลการวิจัยปรากฏว่า ในปีการศึกษา 2517 โรงเรียนมัธยมแบบประสมซึ่งใช้ในการวิจัย ใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม ห้องเรียนวิชาการมีค่าการใช้ประโยชน์ต่ำกว่า 90% ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติมีค่าการใช้ประโยชน์ต่ำกว่า 80% และสถานที่ค้ำเขมือบริหารและบริการมีค่าการใช้ประโยชน์ต่ำกว่า 100% ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ค่าเกณฑ์ปกติของการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่โรงเรียนมัธยมแบบประสม คือ อัตราการใช้ห้องเรียนวิชาการ 81.79% อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนของห้องเรียนวิชาการ 81.54% อัตราการใช้ห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ 60.59% อัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนห้องวิชาศิลปะปฏิบัติ 61.28% ค่าการใช้ประโยชน์ค้ำเขมือบริหารและบริการ 86.94%

ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่แต่ละประเภทย่อย ๆ กับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่า ห้องเรียนวิชาการถาวร ห้องเรียนวิชาการชั่วคราว ห้องวิชาธุรกิจศิลป์ ห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์ ยังมีการใช้ประโยชน์ไม่เหมาะสม กล่าวคือ มีอัตราการใช้ห้องและอัตราการใช้พื้นที่ต่อนักเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนห้องวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และห้องวิชาเกษตรกรรมศิลป์นั้น มีการใช้ประโยชน์ห้องหรือใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ได้อย่างไม่เหมาะสม แต่สามารถใช้ความจุของห้องได้อย่างเหมาะสม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 สำหรับสถานที่ค้ำเขมือบริหารมีการใช้ประโยชน์ในระดับต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนสถานที่ค้ำเขมือบริหารนั้นได้ใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

เมื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของแต่ละโรงเรียนกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสม ปรากฏผลว่า โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยใช้ประโยชน์ห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปะปฏิบัติต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม ห้องเรียนยังว่างอยู่และการใช้ความจุของเรียนยังน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ส่วนสถานที่ค้ำเขมือบริหารและบริการได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่แล้ว โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ของห้องเรียนวิชาการและห้องวิชาศิลปะปฏิบัติต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม แต่มีการใช้ความจุของห้องอย่างเหมาะสม จำนวนนักเรียนกับอาคารสถานที่มีขนาดพอเหมาะกัน ส่วนสถานที่ค้ำเขมือบริหารและบริการยังมีการใช้

๑๒. ประโยชน์อย่างเหมาะสม โรงเรียนชลราษฎรอำรุงใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ทุกประเภท
 อย่างเหมาะสม ยกเว้นห้องวิชาศิลปะปฏิบัติยังใช้ได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็นทั้งการใช้จำนวนคาบ
 ต่อสัปดาห์และการใช้ความจุของห้องเรียน โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ใช้ห้องวิชาศิลปะ-
 ปฏิบัติอย่างเหมาะสม แต่การใช้ห้องเรียนวิชาการและสถานที่ค้ำพรวินิหารและบริการยังน้อย
 กว่าค่าที่เหมาะสม โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยเป็นโรงเรียนเดียวที่ใช้ประโยชน์อาคาร
 สถานที่ทุกประเภทได้อย่างเหมาะสม โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยยังใช้ประโยชน์ห้องเรียน
 วิชาการน้อยกว่าค่าที่เหมาะสมทั้งการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์และการใช้ความจุของห้อง
 การใช้ความจุของห้องวิชาศิลปะปฏิบัติใช้ได้เหมาะสม แต่ยังมีห้องวิชาศิลปะปฏิบัติวางอยู่ใน
 ระยะเวลาที่โรงเรียนเปิดสอน ส่วนสถานที่ค้ำพรวินิหารและบริการได้ใช้ประโยชน์อย่าง
 เต็มที่แล้ว โรงเรียนอนุชยาวิทยาลัยมีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ทุกประเภทอย่าง
 เหมาะสม ยกเว้นการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์ของห้องเรียนวิชาการยังน้อยกว่าค่าที่เหมาะสม
 โรงเรียนนุศรพิทยานุถุฒิมีการใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ทุกประเภทอย่างเหมาะสม ยกเว้น
 ห้องเรียนวิชาการยังใช้ประโยชน์ได้น้อยกว่าค่าที่เหมาะสมทั้งการใช้จำนวนคาบต่อสัปดาห์
 และการใช้ความจุของห้องเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย